

Månadsmötet den 20 april 2026

Sjuntorps bygdegård var samlingsplatsen för detta månadsmöte som dryga 50 personer kom till.

Karl-Erik Eriksson började med att hälsa välkomna och berättade att den nya distriktsindelningen nu trätt i kraft. Vi tillhör numera Fyrbodals SPF-distrikt.

Vår gäst för dagen var Olavi Hinkkanen som visade, med egna bilder, information om fåglar i omnejden. Kamerautrustningen ger möjlighet till dessa otroligt detaljrika bilder, många tagna i flykten. Detaljer man inte ser med blotta ögat.

Han har tagit många bilder hemmavid genom fönstret. Det är en hel del besökare som han matar med lämplig föda. Han har också besök av andra hungriga gäster, mer eller mindre välkomna. Rävén, kallar han Håkan Bråkan för han bråkar med alla, ses hoppa högt för att nå godsaker. Ekorren vill gärna flytta in i fågelholkar.

Den minsta ugglan är Sparvugglan som är något större än de sorkar den tar. Boet för en Pungmes ser ut som en säck hängande från grenverk, därav namnet. Den lilla Gärdsmygen med stjärten rakt upp. Kungsfågeln (Olavis favorit), vår minsta fågel, hade nästan svårt att få i sig en harkrank.

En näktergal antogs ha navigerat fel, besökte landet för något år sedan. Folk kom långväga ifrån för att se den. Den återkom året därpå enligt observationer.

Norr om Gällivare fick han se fem Gällpipare, som är en mycket skygg fågel, en höjdpunkt för entusiaster. Vid Furufjället fann han en Forsärla, den kunde han mata från handen och filma med mobilen.

Jaktfalken seglar i höjder på 3–400 meter upp och gör störtdykningar på byten som den ser. Havsörnar har en vingbredd mellan 240–250 cm.

Vadare flyttar längst, på elva dagar flyger de 13560 km och tar byte på 4 km höjd. Pilgrimsfalken kan vistas i luften flera dagar i sträck. Om bilderna som paraderade över filmduken fanns det berättelser och upplevelser om i stort sett samtliga.

En Sillgrissla som ringmärktes 1973 blev 48 år och 7 månader gammal.

Så småningom avslutade han visningen. Återstod kaffe och lotteridragning.